

ADVOKATSKA KANCELARIJA MARA

Đorđe A. Mara
advokat

**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
БЕОГРАД**
Ул. Немањина 9

Goran Todorović
Nikola Cimbalević
advokatski pripravnik

ТУЖИЛАЦ: **ДРАГОШ ЂОРЂЕВИЋ** из Београда
Његошева бр.45
кога заступа адвокат:
Ђорђе А. Мара

Kralja Milana br.10
11000 Beograd
P.fah 531

ТУЖЕНИ: **РЕПУБЛИКА СРБИЈА -**
МИНИСТАРСТВО ДРЖАВНЕ
УПРАВЕ И ЛОКАЛНЕ
САМОУПРАВЕ
Београд, Бирчанинова бр.6

tel/fax:

+381 11 3065 031
+381 11 3065 032
+381 11 3619 746
+381 11 3619 751

ЗАХТЕВ ТУЖИОЦА ЗА ПРЕИСПИТИВАЊЕ СУДСКЕ ОДЛУКЕ

e-mail:

djordje.mara@gmail.com

Управног суда 7 Уип.1/15 од 15.05.2015.године

Због:

- повреде закона, другог прописа или општег акта
- повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари

Са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се уважава захтев као основан, преиначи одлуку Управног суда Уип.1/15, тако што ће усвојити тужбени захтев тужиоца, односно укине наведену судску одлуку, предмет врати Управном суду и наложи му да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указао надлежни суд.

У два примерка
Прилог: пуномоћје и као у тексту

Naš broj: 3198

I

Управни суд је дана 15.05.2015.године донео пресуду којом се одбија тужбени захтев тужиоца којим се тражи да се поништи решење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-00090/2014-17 од 03.03.2015.год.

Наведено решење туженог је коначно у управном поступку, те је самим тим испуњен услов за подношење Захтева од стране тужиоца из члана 49. став 2. тачка 3. Закона о управним споровима, јер је у управном поступку била искључена жалба.

ДОКАЗ: Пресуда Уип. 1/15
Решење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-00090/2014-17 од 03.03.2015.год.

II

Тужилац овим Захтевом тражи да се испита у целости пресуда која је донета у управном спору, као и сам поступак који је вођен, јер сматрамо да је иста незаконита, као и да је поступак вођен на штету тужиоца.

У односу на поступак који сматрамо да је вођен на штету тужиоца, напомињемо да Управни суд поступио супротно члану 33. Закона о управним споровима, јер није одржао усмену јавну расправу, као и да његово образложење *„...да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.“* не стоји, а посебно имајући у виду да је тужилац **поднеском од 22.04.2015.године ИЗРИЧИТО ЗАХТЕВАО да се одржи усмена јавна расправа.**

ДОКАЗ: Поднесак од 22.04.2015.године.

III

Незаконитост одлуке се састоји у томе што је Управни суд приликом одлучивања и доношења пресуде у два идентична поступка, донео две дијаметрално супротне пресуде.

Наиме, исти тужилац је против истог туженог водио поступак у предмету Уип. 1/14, а због донетог решења Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-90/2014-17 од 29.09.2014.год. којим се такође одбија образовање посебног бирачког списка за цинцарску националну мањину, те је суд при истом чињеничном стању и истом образложењу донео пресуду којом се усваја тужбени захтев тужиоца, да би сада донео супротну одлуку без посебног образложења.

ДОКАЗ: Пресуда Уип 1/14 од 17.12.2014.год.
Решење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-90/2014-17 од 29.09.2014.год.

Зашто ово напомињемо, па из простог разлога што је јасно да суд у поступку који је предмет овог захтева **УОПШТЕ НИЈЕ поступао по тужби**, јер у свом образложењу на 3. страни у 2 пасусу наводи:

„Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да исти нису од значаја за другачију оцену законитости оспореног решења, будући да се тужбом оспорава да тужени није поступио по пресуди Управног суда, а суд налази да је по пресуди у свему поступљено.“

Овакво образложење не само да је произвољно већ је у целости тенденциозно и нетачно.

Наиме, тужбени захтев је јасно опредељен и исти је чак и сам суд у образложењу пресуде на првој страни у другом пасусу јасно навео.

Тужилац је оспорио у целости решење Министарства јер је незаконито, истицање непоступања органа по пресуди Управног суда, је дато само у циљу образложења начина рада управног органа, а не да је то једини основ незаконитости у поступању.

Тужилац је, наиме, јасно определио зашто сматра да је решење туженог незаконито, јер је исти помешао „бабе и жабе“ и приликом доношења решења је одлуку о одбијању захтева за образовање посебног бирачког списка за цинцарску националну мањину, која се доноси на основу Закона о националним саветима националних мањина, образлагао Законом о заштити права и слобода националних мањина, као и Законом о попису становништва, домаћинства и станова, које узгред буди речено, произвољно и нестручно тумачи.

IV

Смтарамо да Управни суд приликом доношења пресуде Уип.1/15, није у целости одлучивао о тужбеном захтеву тужиоца, јер се исти освртао само на формалну чињеницу да ли је тужени поступио по налогу из претходне пресуде, односно да ли је своје решење образложио и позвао се на материјалне прописе, а да није ценио да ли су материјални прописи примењени на законит начин.

Ово истичемо јер смо и у првој тужби а и у поновљеној тужби јасно указали да је тужени приликом доношења свог решења којим се одбија формирање Националног савет цинцарске мањине не само прекршио законе републике Србије, већ је прекршио и одлуке Парламентарне скупштине Савета Европе, које је наша држава ратификовала и који представљају део нашег правног система.

У тужби смо јасно указивали на чињеницу да бројност једне групе људи која се изјашњава као национална мањина не представља одлучујући критеријум за признавање исте да је национална мањина, већ исту чине и други елементи који су регулисани Законом о заштити права и слобода националних мањина, а посебно Уставом Републике Србије.

Такође смо указали и на Мишљење Заштитника грађана, који је јасно указао на напобитну чињеницу да је у сваком случају потребна већа заштита права националној мањини која је малобројнија јер њој и прети већи степен асимилације и нестајања.

Зашто све ово истичемо, па једноставно јер је тужени **у правни систем увео ЦЕЛИСХОДНОСТ као критеријум за остваривање права националне мањине који НИЈЕ ПРЕДВИЂЕН НИЈЕДНИМ МАТЕРИЈАЛНИМ ПРОПИСОМ**, јер је приликом доношења решења којим се одбија захтев тужиоца навео **ДА НИЈЕ ЦЕЛИСХОДНО да се Цинцарима, односно њиховој националној мањини дају Уставом гарантована права, а Управни суд је својом пресудом то и потврдио.**

Оваква дискриминација је у потпуној супротности са **Препоруком 1333 за Арманску (Цинцарску) културу и језик Парламентарне скупштине Савета Европе**, којом се јасно **ЗАХТЕВА од СРБИЈЕ (тачка 2. Препоруке) која је ЊИХОВА МАТИЧНА ЗЕМЉА**, да се сходно тачки 8. и. ..да подржи Армане (Цинцаре) у следећим областима:

- а. образовању на њиховом матерњем језику
- б. верским службама на арманском (цинцарском) у њиховим црквама
- в. новинама, магацинима и радиои телевизијским програмима на арманском (цинцарском)
- г. подршка њиховим културним удружењима

ДОКАЗ: Препорука 1333 за арманску (цинцарску) културу и језик Парламентарне скупштине Савета Европе

(Напомене које су стављене у заграду су из разлога што је појам и термин Армани усвојен од стране Српске Академије Нука и Уметности, који се користи у научним радовима, примењен и приликом превода ове Препоруке, а назив истог народа је у Србији Цинцари, те је и регистрација Српско – цинцарског друштва ЛУЊИНА, која је извршена у АПР, дата двојезично на српском и цинцарском језику, с тим да Цинцари сами себе зову Арма̀ни.)

Нејасно је како је Европа утврдила да је Србија матична земља Цинцара, а Република Србија то негира, па чак сматра да Цинцари не могу да остваре ни статус националне мањине.

V

Сматрамо да су сви аргументи и докази који су дати у тужби и налазе се у списима Управног суда Уип. 1/15, били довољно јасни да је дошло до повреде закона и других материјалних прописа, те да је с тога донета незаконита пресуда од стране Управног суда.

На основу свих доказа и цитираних материјалних прописа у тужби која је поднета Управном суду једино је било могуће да се донесе пресуда којом се усваја тужбени захтев, поништава решење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-00090/2014-17 од 03.03.2015.год. и истом враћа предмет на поновно одлучивање и којом се даје налог управном органу, односно туженом, да се правилно и законито примене материјални прописи у поступку који се води.

Овако је Управни суд свој посао свео на некакво формално одлучивање о стварима која захтевају пажљиву примену Закона и Устава у врло осетљивим питањима заштите мањинских права, а не вођење поступка и примена права како би се заштитило незаконито поступање Министарства као органа државе који има моћ принуде.

Предлажемо да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се уважава захтев као основан, преиначи одлуку Управног суда Уип.1/15, тако што ће усвојити тужбени захтев тужиоца у целости те ПONIШТИ решење Министарства државне управе и локалне самоуправе Републике Србије, број 90-00-00090/2014-17 од 03.03.2015.год, исто врати туженом управном органу на поновни поступак са јасним налозима да поступи у оквиру Закона, Устава, као и Одлука Парламентарног скупштине Савета Европе.

Односно уважи захтев, те уколико сматра да су повређена правила поступка који је вођен од стране Управног суда а која су могла бити од утицаја на решење ове ствари, укине наведену судску одлуку, предмет врати Управном суду и наложи му да изведе све процесне радње и да расправи питања на која му је указао надлежни суд.

Београд, 03.07.2015.године

Пуномоћник

Трошковник:

Састав Захтева..... 60.000,00 динара

Такса..... по одлуци суда

ADVOKATSKA KANCELARIJA

MARA

Kralja Milana br.10, 11000 Beograd

tel/fax: +381 11 3065 031. +381 11 3065 032, +381 11 3619 746, +381 11 3619 751
e-mail: djordje.mara@gmail.com